

Arrest

nr. 94 950 van 11 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 april 2012 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VERHEYEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een Koerdische te zijn afkomstig van Erbil, Noord-Irak. Twee à drie weken vóór uw vertrek uit Irak, dd. 1 november 2011, zou (R.K.T.) (OV 5.732.657) die reeds een aantal jaren in België verblijft maar nu bij zijn familie op bezoek was, u meegedeeld hebben dat hij verliefd op u is. U zou hem aangeraden hebben 'officieel' uw hand te vragen aan uw vader om zo de toestemming te krijgen om te kunnen huwen. U zou Karwan ontmoet hebben bij zijn tweede bezoek aan Erbil aangezien jullie families sinds 2007 burens zijn en jullie een goed contact hadden met elkaar.

Na twee of drie keer tevergeefs uw hand te hebben gevraagd zouden jullie van uw vader vernomen hebben dat u met uw vijftientig jaar oudere neef Hogar moest trouwen omdat hij rijk is. Eén week voor uw vertrek zou u besloten hebben weg te vluchten en de broer van Karwan, Soran, zou u hierbij geholpen hebben. Op 1 november 2011 zou u naar uw tante zijn gegaan waar Soran u zou hebben opgehaald om verder door te reizen naar het dorp Iraq genaamd. U zou illegaal, doch met uw origineel nationaliteitsbewijs en een kopie van uw identiteitskaart, de grens met Turkije zijn overgestoken. Soran zou u per taxi naar Istanbul gebracht hebben. Op 6 november 2011 zou u gans alleen de reis in een vrachtwagen verder hebben gezet en op 13 november 2011 zou u in België zijn aangekomen. De volgende dag heeft u hier asiel aangevraagd. Sinds uw verblijf in België zou u enkel contact gehad hebben met Soran die u meedeelde dat hij alsnog uw originele identiteitskaart naar u kon opsturen indien u dit document nodig zou hebben voor uw asielaanvraag. U bent op 16 februari 2012 voor het eerst naar de gemeente van Borgerhout gegaan om inlichtingen te vragen voor een huwelijk met Karwan.

B. Motivering

Er dient na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Zo kan er geen geloof worden gehecht aan het feit dat u recent tegen de wil in van uw vader op het huwelijksaanzoek van Karwan zou zijn ingegaan. U gevraagd wanneer Karwan u had gezegd dat hij verliefd op u was, stelt u dat hij u dit meedeelde toen hij terug in Erbil was en u zou hebben gezien, wat echter geen antwoord is op de aan u gestelde vraag. Bijgevolg andermaal gevraagd dit nader in de tijd te situeren, stelt u het zich niet te herinneren. Dan gevraagd om dit 'ongeveer' te situeren, kunt u slechts stellen dit niet te weten (gehoorverslag CGVS, p. 11). De vaststelling dat u dit gegeven zelfs niet bij benadering in de tijd kunt situeren kan bezwaarlijk overtuigen daar er toch kan van worden uitgegaan dat dit een enorme indruk op u moet hebben gemaakt en dit de aanzet was van uw vertrek uit Irak.

U stelt dat Karwan twee à drie keer uw hand heeft gevraagd. U dan logischerwijze gevraagd wanneer Karwan uw hand is gaan vragen, kunt u andermaal slechts stellen het zich niet te herinneren. Erop gewezen dat men zoiets toch niet vergeet, stelt u slechts het niet te weten. U dan gevraagd hoe lang voor u beslist hebt Irak te verlaten dit gebeurde, geeft u plots aan dat er tussen zijn huwelijksaanzoek en uw beslissing om te vertrekken, een periode van een tweetal weken zou liggen en dit zou nog eens één week voor uw effectief vertrek op 1 november 2011 uit Irak zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 4). De vaststelling dat u ook deze huwelijksaanvragen niet spontaan en niet meer concreet weet te situeren, is weinig overtuigend.

Voorts hebt u incoherente verklaringen afgelegd over wanneer u voor het eerst werd ingelicht over het voornemen dat u met uw neef Hogar moest trouwen. Zo verklaart u bij het begin van het gehoor op de zetel van het CGVS dat u pas nadat uw vader het huwelijksaanzoek van Karwan had geweigerd u hierover werd ingelicht, dit zou ongeveer één week voor uw vertrek uit Irak zijn geweest (gehoorverslag CGVS, pp. 3 en 4). Later in het gehoor beweert u dan weer dat er al jongens vóór Karwan uw hand zijn komen vragen maar dat die ook geweigerd werden omdat u met uw neef moest trouwen. U stelt dat u eigenlijk al heel lang weet dat u met uw neef diende te huwen (gehoorverslag CGVS, p. 13).

De vaststelling dat u met betrekking tot al deze feiten geen enigszins accurate informatie kunt verschaffen, kan bezwaarlijk overtuigen temeer net deze relatie en het voor u voorziene huwelijk met uw neef nu net voor u de aanzet waren om Irak te verlaten.

Het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas wordt andermaal onderstreept door het feit dat u, alhoewel u contact hebt gehad met Soran, de broer van uw vriend, hebt nagelaten hem te vragen of uw vader bij hun familie was langsgekomen op zoek naar u. U gevraagd waarom u hier geen navraag naar hebt gedaan, stelt ervan te zijn overtuigd dat ze niet zijn lastiggevallen. U gevraagd hoe u hier zo zeker van kunt zijn, stelt dat hij u dat dan zeker zou hebben verteld (gehoorverslag CGVS, p. 7 en 8). Uw toch wel enigszins laconieke antwoord wekt enige verbazing. Gevraagd of uw tante van bij wie u samen met Soran vertrokken bent richting Turkije problemen heeft, stelt u dat uw familie niet weet dat zij u zou hebben geholpen en zij gewoon aan uw vader zou hebben gezegd 'dat er iemand langskwam en u met hem meeinging'. U voegt er nog aan toe dat u vermoedt dat het zo in zijn werk is gegaan (gehoorverslag CGVS, pp. 14 en 15). Mocht er geloof aan de door u beweerde problematiek kunnen worden gehecht dan kan er toch van worden uitgegaan dat u alle mogelijke inspanningen zou hebben gedaan om nieuws omtrent uw tante te vergaren, temeer zij het was die had toegestaan dat u met een man was vertrokken.

Ook wat betreft uw reisroute dienen de nodige vraagtekens te worden gesteld. Zo is het zeer merkwaardig dat u illegaal zou gereisd zijn maar niettemin uw originele nationaliteitsbewijs en een kopie van uw identiteitskaart op zak zou hebben gehad waardoor u bij een eventuele controle direct tegen de lamp zou zijn gelopen om vervolgens naar Irak te worden gerepatriëerd (gehoorverslag CGVS, pp. 5 en 6). Verder is het zeer bevreemdend dat uw aanstaande u een dergelijke gevaarlijke reis quasi alleen zou hebben laten ondernemen. Gevraagd waarom hij u niet kwam ophalen komt u niet verder dan te stellen dat hij niet kon komen en de reden hiervoor niet te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 5). Verder is het totaal ongeloofwaardig dat toen u in Turkije in de vrachtwagen stapte, Soran u meedeelde dat Karwan intussen al vijf maanden terug in België was (gehoorverslag CGVS, p. 5). Gewezen op het feit dat dit onmogelijk was aangezien Karwan nog recent in Erbil was om uw hand te vragen, beweert u dit zo via Soran te hebben vernomen maar dat u hem mogelijks misverstaan hebt, een gegeven dat gezien het geheel van bovenstaande observaties niet kan overtuigen en andermaal afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid (gehoorverslag CGVS, pp. 5 en 13). Ook uw verklaring dat de vrachtwagen tijdens het traject van Turkije naar België gedurende zeven dagen nooit gestopt zou zijn kan bezwaarlijk overtuigen (gehoorverslag CGVS, pp. 5 en 6). Ten eerste is dit praktisch niet mogelijk aangezien er om de zoveel tijd toch getankt dient te worden en ten tweede is de afstand tussen Turkije en België niet van die aard dat een vrachtwagen zeven dagen non stop onderweg zou zijn. De door u neergelegde identiteitskaart en nationaliteitsbewijs hebben betrekking op uw identiteit en afkomst, gegevens die hier niet ter discussie staan.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties hebt u door u aangehaalde asielmotieven niet aannemelijk gemaakt en wordt u bijgevolg de vluchtelingenstatus geweigerd.

Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing een schending is van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet).

Verzoekster stelt een algemene schets te hebben gegeven van wat is gebeurd; het is evident dat wanneer men uren en data vraagt men zich dit alles niet kan herinneren.

Er kwam tegenwind vanwege haar vader bij het huwelijksaanzoek met Karwan, net zoals er tegenwind kwam bij andere huwelijksaanzoeken zodat er voor de vader maar één optie was, nl. een gearrangeerd huwelijk met een rijke man uit de familie.

Verzoekster voert verder verweer inzake het gedrag van haar vader en haar tante.

Verzoekster stelt alleen te zijn gereisd, is hieromtrent eerlijk geweest en heeft risico's genomen. Inzake het non-stop reizen verklaart zij dat ze bedoelde dat er geen abnormale stops zijn geweest.

2.1.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtzoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag

gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verweerder stelt terecht vast dat verzoekster omtrent haar kennisname van het huwelijksaanzoek van Karwan vage en niet in de tijd gesitueerde verklaringen aflegt. Verzoekster legt dienaangaande evenmin spontane verklaringen af, hetgeen evenwel van haar verwacht kan worden gelet op de emotionele impact en het feit dat deze relatie de voorgehouden reden was van haar vertrek uit haar land van herkomst (gehoor CGVS, p.3-4, p.11-13). Uit het gehoorverslag blijkt niet dat werd gevraagd naar data en uren, doch wel hoe de door verzoeksters aangehaalde feiten zich onderling verhouden. Evenmin maakt verzoekster duidelijk of aannemelijk waarom haar vader, met wie zij volgens haar verklaringen een goede verstandhouding heeft (gehoor CGVS, p.9), zou verkiezen dat zij dient te huwen met een vijftwintigjarig oudere persoon en zich verzet tegen het huwelijk met een persoon die in België klaarblijkelijk verblijfsdocumenten heeft. Dit klemt des te meer aangezien verzoekster bij de aanvang van het gehoor verklaarde dat zij één week voor haar vertrek ingelicht werd over het geplande huwelijk met haar neef Hogar (gehoor CGVS, p.3-4) terwijl zij later tijdens het gehoor aangaf dat zij eigenlijk al lang wist dat zij diende te huwen met haar neef Hogar (gehoor CGVS, p.13).

Voormelde elementen hebben betrekking op de relevante bijzonderheden van haar voorgehouden vrees voor vervolging. Gelet op de vage en incoherente verklaringen kan geen geloof worden gehecht aan haar voorgehouden relaas omtrent een gedwongen huwelijk met haar neef.

Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2. Verzoekster voert geen verweer tegen de vaststelling in de bestreden beslissing dat de situatie in Noord-Irak niet beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Deze vaststelling vindt tevens steun in de landeninformatie in het administratief dossier.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS